

3. mar. 1845

FAKTA

Dato:
3. mar. 1845

Sidetal:
Dagbog D, side 16

Dagbogens placering:
Den Hirschsprungske Samling

Trykt udgave:
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 257-
258

TRANSSKRIFTION

3 Martz 45

Sildig Opvaagnen.

Det gik mig altfor snurrtigt igaar til at jeg kan undlade her at mindes det med et Par Ord. Svend Grundtvig¹ havde bedt mig at samles hos ham med Skovgaard² og Frølich.³ Efter Høyens⁴ Forelæsning paa Slottet spiste jeg og gik derpaa hjem, hvor jeg tilbragte Eftermiddagstimerne med at læse og skrive, saalænge jeg kunde see. Derpaa lagde jeg mig paa Sophaen og faldt i en blid Slummer der varede – flere Klokketimer. I Bælgmørke vaagnede jeg op, forundret ved at høre munter Larm af legende Børn inde hos min Verts.⁵ Nu begyndte det at gaa om i Hovedet paa mig, at det var ikke Nat, at jeg havde lovet mig ud, forfærdet og skamfuld foer jeg op, tændte Lys, saae paa Klokken, den var 9. Det var en net Historie, jeg vilde sandsynligviis komme forsilde til Aftensbordet og hvad Undskyldning havde jeg vel at fremføre. I en Fart var jeg færdig og afsted. Man havde ventet mig og tilsidst troet, at Noget var mødt af Ubehageligt eller hvad veed jeg, de vilde været hen til mig, hvad om de havde fundet mig i dyb Søvn. Imidlertid kunde jeg ikke lyve, men berettede skamfuld det besynderlige Tilfælde, og blev da ogsaa leet ud. Datteren,⁶ som ikke havde hørt min Fortælling spurgte senere Svend: men har han da sovet til nu? jeg maatte bekjende det anden Gang og døie et lystigt "Godmorgen"! – Sagen var, at jeg i hele den forrige Uge ikke havde været tilsengs, hvor jeg af Erfaring vidste, ingen nok saa fast Beslutning kunde drive mig om Morgenen før 9. Det var at give alt for megen Tid bort, og jeg indrettede mig derfor saaledes, at jeg lader Pigen lægge i min Kakkelovn om Aftenen Kl: 10, naar jeg er ude, forefinder da en varm Stue ved Hjemkomsten og sidder oppe og læser saa længe Øinene kan [overstreget: læ] holde dem aabne, hvorpaa jeg i Klæderne sover oven paa Sophaen, istedetfor afklædt nede i den, kommer før paa Benene og vinder saaledes megen Tid. Men dette Væsen havde tilsidst gjort mig trængende til Søvn, da Overgangen maaskee var for pludselig, og jeg faldt saaledes i Søvn paa en Tid, da jeg ellers aldrig sover eller kan sove. Forrige Vinter levede jeg omtrent paa samme Maade, kun ikke saa mange Nætter i Træk. Foruden det, at jeg virkelig paa denne Maade faaer læst en heel Deel mere end ellers, har denne Levemaade ogsaa det Gode: det er dog noget Nyt, en Afvexling i [overstreget: det] [den] evindelige Gjentakelse af Af- og Paaklædning, Søvn uden Træthed, Vaagen uden Liv o s v, nu kan jeg dog være træt imellem, og derfor finde en Nydelse i Hvilen. Det er netop mit Ønske: at finde Nydelse af enhver Ting i det daglige Liv, her lader det sig realisere, idet der kommer Afvexling.

¹ Svend Grundtvig (1824-1883).

² Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

³ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

⁴ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁵ Grosserer Gerhardt Bramme, i hvis hjem i Nyhavn 82 Lundbye boede til leje.

⁶ Meta Grundtvig (1827-1887).

No. Lidelij Opraagene. 3 Maaty 75

Det gik mig allfor anmigt igaar det at ji haav indledt hess et mands del med 2 Per
Ond. I seer Fremtids haad bedt mig at sandes has kam med Angerend og Fardich. Efter
Klorens Forlesning paa Skellet spiste ji og gik derpaa hogen hvar ji skulde. Efter mid
Dagstimmene med at lese og skrive, saalange ji kunde see. Derpaa lagde ji mig
paa Papraa og faldt i en blid Stunnen der saede - flere Klokkestimer. A Bdeq-
minde saegede ji op, formentet ved at hore minnes Læsen af legende B-in imde
has min Nerte. Her begyndte det at gaa om i Kludet paa mig, at det var ikke
Ned, at ji haade laest mig ind, forfarlet og skamfuld fæer ji optraadte sig,
saa paa Kløthen, den var g. Det var en net Kløstere, jvilde sand sigelig
xio komme ferside til Aftens bordet og haad hvidskjold mig haade ji ved
at forsvine. I en Fart var ji pædij og spiled. Man haade ventet mig
og tilbød det, at Naget var smad af Møttageligt eller haad end ji, de vilde
sædet hen til mig, haad om de haade fændet mig: Ligt Læsen. Smidde
ted kunde ji ikke tyde, men heratted skendfæd det herigjærdig, T. Afstedde, og
blev da ogsaa det ind. Datteren, som ikke haade hirt, som Fortælling sporgte
sæere haem: men har haade sovet til mig? ji maatte heryend, det anden
gang og Læse d. lystigt. Gud morgon! - Iager var, at ji i helle den forrige
Hge ikke haade særet tilsongs, haad ji af Erfaring vidste, ingen nok saa
post. Bedøttning kunde drive mig om Morgenen for g. Det var at gaa
alt for mig en T. d. hest, og ji indvætted mig derfor saaledes, at ji ledet
Pigen lagde i min Kækkulov om Aftener Kl: 10, naar ji er ind, fersin
sæ da en saem Stid ved Mjenskomsten og sidde oppe og lese en saa
lange. Dine kan ta hald. Den aubere, haad paa ji i Kløstere sovet
sæer paa Lophæen, i stedet for afklad ned: den, kommer for paa Bæne
ne og sinder saaledes mig en T. d. Men dette haad haade tilbød gjort
mig trængende til Læsen, da Overgangen maaske var for pædiseleg,
og ji faldt saaledes i Læsen paa en T. d. da ji ellers aldrig soved eller
kan sovet. Forrige Vinter haade ji antrent paa samme Maade,
hæen ikke saa mange Natter i Tætte. Fænder det, at ji virkelig paa
sæne Maade haad hest en heel Deel mere end alle, haad some hessaa-
de, ogsaa det Gæde: det er dy aragel Nylt, en Afspærling: det vordelige
gentagelse af Off- og Paakledning, Læsen uden Træthed, Naagen uden
Læse o s v, nu kan ji dy sæer træt imellum, og derfor fænde en
Nigdelig i Kløstere. Det er netop mit Spøke: at fænde sigdelig af udhaav
Ting: det daglige Liv, haad ladet det sig sæle sove, i det den kommer Afspærling.